

Til § 2.

Da Mærkernes Betydning formentlig i første Række skulle være at yde Forbrugerne en Garanti af en eller anden Art, er det af Vigtighed, at det paa en for enhver tilgængelig Maade er oplyst, hvori denne Garanti bestaar. De Oplysninger, som ifølge § 2 skulle optages i Anmeldelsen af Mærket, tilsigte i første Række at fyldestgøre dette Krav, saa at Trediemand til enhver Tid hos Registreringsmyndigheden skal kunne faa Kendskab til dette Forhold. I Forbindelse hermed staaer Bestemmelsen i § 5, hvorefter en væsentlig Ændring i de anmeldte Betingelser for Benyttelsen af Mærket vil medføre, at dets Registrering kan fordres ophævet af enhver.

Afgifterne for Mærkernes Registrering og Bekendtgørelse og for Registreringens Fornyelse ere foreslaaet sat en Del højere end for Varemærker fastsat, dels fordi det tør paaregnes, at det altid er større Interesser, om hvilke der her er Tale, dels fordi det antagelig kun bliver et ret ringe Antal Mærker af den her omhandlede Art, der tør forudsættes at blive anmeldt til Registrering, og Udgiften ved Registerets Førelse derved vil blive forholdsvis større.

Til § 3.

Medens det i Varemærkelovens § 4 Nr. 3 er bestemt, at et Varemærke overhovedet ikke maa registreres, naar det indeholder offentlige Vaaben eller Mærker, vil denne Regel ikke kunne overføres paa de her omhandlede Mærker allerede fordi Formaalet med de her foreslaaede Bestemmelser blandt andet er at aabne Mulighed for en Registrering af offentlige Mærker. Det er derfor foreslaaet, at ovennævnte Forbud kun skal gælde, naar Hjemmel til Benyttelsen af Vaabnet eller Mærket ikke godtgøres.

Da det i § 7, 2det Stykke, i Lov Nr. 129 af 12. April 1911 er bestemt, at Mærker, der indeholde en Afbildning af en Lur i en hvilken som helst Forbindelse ikke maa registreres som Varemærker, er det for at afskære Tvivl udtrykkeligt udtalt, at denne Bestemmelse ikke skal være til Hinder for Lurmærkets Registrering som Fællesmærke, hvad der i øvrigt allerede turde være en Følge af, at disse Mærker, om de end i adskillige Retninger behandles som Varemærker, dog ikke efter de her foreslaaede Regler ere indordnede under den her gældende Lovgivnings Varemærkebegreb.

Paragraffens Slutningsbestemmelse skyldes Hensynet til, at Registreringsmyndigheden i administrativ Henseende henhører under Ministeriet for Handel og Søfart.

Til § 4.

I Tilslutning til Bestemmelsen i Varemærkelovens § 8, hvorefter et registreret Varemærke kun maa overdrages i Forbindelse med den Forretning, i hvilken det benyttes, er det fundet naturligt at fastsætte, at Fællesmærker som saadanne ikke kunne overdrages, da de Sammenslutninger, der staa som Indhavere af disse Mærker, netop ingen Forretning drive, og Mærkernes Betydning netop er knyttet til de Sammenslutninger, af hvis Deltagere de benyttes. Det er alene Foreningens eller Myndighedens Ret til Mærket, der omhandles i § 4. Den Brugsret til Mærket, som tilkommer Deltagerne i Sammenslutningen, er derimod for saa vidt overdragelig, som den erhverves ved den paagældendes Optagelse i Sammenslutningen.

Til § 5.

Da der i § 1 er opstillet visse Betingelser, som Sammenslutningerne skulle opfylde for at kunne faa Fællesmærker registrerede, er det en naturlig Følge heraf, at den stedfundne Registrering maa kunne fordres ophævet, naar disse Forudsætninger senere maatte bortfalde. Dette gælder f. Eks. saaledes, naar Sammenslutningen ikke længere varetager erhvervsmæssige Interesser, eller naar det ikke længere er saadanne næringsdrivendes Interesser, der varetages, som have Adgang til Varemærkeregistret, eller, naar Mærket ikke længer benyttes som Adskillelsesmærke for Varer. Ligeledes bør Registreringen kunne sættes ud af Kraft, naar der foretages væsentlige Ændringer i de vedtægtsmæssige Forskrifter for, under hvilke Betingelser Mærket maa benyttes. En saadan Ændring vil nemlig forandre Mærkets Betydning overfor Forbrugerne og derved kunne give Anledning til Misbrug og Vildledelse af disse, der ikke bør kunne foregaa i Ly af den Tillid til Mærket, som kan antages skabt ved den stedfundne offentlige Registrering. Da Mærket ifølge § 1 kun er bestemt til Benyttelse for Deltagerne i Sammenslutningen og netop skal have sin Betydning derved og ved, at Deltagerne overholde de Forskrifter, der ere givne for Benyttelsen, synes det derhos fornødent at paalægge Foreningerne en